

vi kunne faa ud af det, naar vi arbejde med god Vilje derpaa.

Th. Nielsen: Naar jeg tager Ordet ved denne Lejlighed er det ikke som sagkyndig. Jeg skal gerne erkende og udtale, at jeg er fuldtændig Begmand paa dette Omraade. Men denne Sag har jo tillige en finansiel og politisk Side. Den ærede Krigsminister var ikke langt fra at gøre Lovforslaget til et rent politisk Forslag, som han saglig set egentlig paa væsentlige Omraader fandt var Tilbagegang.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne; det ærede 9de kongevalgte Medlem (Steffensen) udtalte, at dette Forslag var udarbejdet i et Udvalg, nedsat angaaende Lovforslaget om Fredericia Fæstning; det var en Art Hæruddalg. Ja, det er jo muligt. Det ser man, at de Herrer have udarbejdet dette Forslag, men det er ikke slet, saa vidt jeg skønner, i Egenstab af Udvalgsmedlemmer, thi jeg har — jeg havde nær sagt desværre — den Ære at være Medlem af dette Udvalg tillige med andre Meningsfæller, og i dette Udvalg have vi ikke været sammenkaldte til mere end et Par korte Møder. Naar jeg vurderer hele den Tid, hvori vi have været samlede, meget højt til 10 Minutter, aa er det hele den Tid, hvori der har været Tale om Sløfning af Fredericia Fæstning, og der har slet ikke været Tale om det Hærløvsforslag, som nu er til Forhandling. Altsaa det er Medlemmerne privat, der have fremlagt dette Forslag, det kommer ikke fra Udvalget, eller fra Udvalgets Medlemmer som saadanne. Det kan jo nemlig ikke kaldes et Arbejde af Udvalget, naar flere Medlemmer af Udvalget ikke have været sammenkaldte til disse Møder. Jeg siger ikke dette, fordi jeg vil udtale nogen Fortrydelse derover, aldeles ikke, men jeg vil blot give den hele Sag sin rette Karakter.

Forholdet er altsaa dette, at dette Forslag er et privat Forslag. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne bemærkede fremdeles, at Forslaget er stillet som et imødekommende Forslag, idet der i forrige Samling, da der forhandlede om Forlig, kun var Parterne imellem 300,000 Kr., da der forlangtes fra venstres Side et Afslag i Hæruddgifterne paa det ordinære Budget af

300,000 Kr. Naar dette Afslag var kommet, mente den ærede Ordfører, at Forliget havde været færdigt. Ja, jeg tror nu ikke, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne skal hænge sig for stærkt i dette, uden at jeg dog skal komme ind paa de private Forhandlinger, det vilde næppe være heldigt. Det nytter jo nemlig kun lidt, at man gaar ned paa det ordinære Budget, naar man samtidig gaar op paa det ekstraordinære; der maatte formentlig ogsaa være sat en Grænse for det ekstraordinære Budgets Størrelse, ellers vilde man blot straks have overført Striden dertil. Jeg tror derfor ikke, at den ærede Ordfører har helt Ret, naar han har fremhævet, at de 300,000 Kr. var det væsentlige, ja, næsten det hele, som var Parterne imellem. Men, som sagt, jeg skal ikke forbyde mig i denne Angivelse om de 300,000 Kr.

Jeg skal udtale min Paaskønnelse af, at et saadant Forslag er fremkommet her i Landstinget og formentlig har Udset til at kunne gennemføres her i Tinget. Det er vistnok første Gang, at man i Landstinget har set et Forslag, der virkelig byder paa et Nedslag i Forsvarsudgifterne, og jeg udtaler derfor, som sagt, min Paaskønnelse deraf. Jeg gør det saa meget mere, som jeg tror, at det er i høj Grad nødvendigt, at vi komme til en virkelig Standsnings af de voksende Forsvarsudgifter. Jeg hørte nok, at den ærede Krigsminister fremførte, at vore Hæruddgifter vare lave i Sammenligning med Svejts's Hæruddgifter — jeg ved ikke, om den ærede Minister nævnedes flere Lande til Sammenligning — og at vore Udgifter i denne Retning i de sidste Aar kun vare stegne med 22 pCt. Ja, men den ærede Krigsminister maa jo ikke glemme, at Svejts, saa vidt jeg ved, ingen Flaade har. Man kan jo ikke have baade i Posse og i Sæt; vi have adskillige Udgifter til Flaaden. Den højtærede Krigsminister maa heller ikke glemme, at det ikke nytter saa grumme meget, at man ikke stiger, eller i alt Fald ikke stiger saa overordentlig paa det ordinære, naar man til Gengæld stiger saa overordentlig meget paa det ekstraordinære. Jeg vil oplyse den højtærede Krigsminister om, at naar vi tage de Forsvarsudgifter, der ere vedtagne her i Dag paa Finansloven — vi ere jo nødte til at regne alt med, baade